

INHALE EXHALE

regie: Jean Counet | 2012 | 43 min.
productie: MM Film en Cebra Film en Games Ltd

Inhale Exhale is een documentaire over het leven in een ziekenhuis in Daugavpils in Letland. Het ziekenhuis komt op ons westerlingen veelal over als verouderd en gedateerd. Maar ook al is dit geen hypermodern ziekenhuis, de aandacht voor het menselijke contact is hier groot.

Jean Counet observeert de eegenschijnlijke eenvoudige, dagelijkse bezigheden van de mensen in het ziekenhuis. Als kijker blijf je op afstand, maar toch maak je de meest intieme momenten mee. Van een geboorte tot de dood. Inhale Exhale is een zeer filmische documentaire, met een camera-voering dat Counet's werk uniek maakt.

TE ZIEN ALS ONDERDEEL VAN COMPILATIEPROGRAMMA:

Breda, Chassé Cinema	do	10 juni	19.20	La.v. Jean Counet
Eindhoven, Plaza Futura	do	17 juni	19.30	
Eindhoven, TAC	vr	28 mei	21.00	La.v. Studio Smack
's-Hertogenbosch, Verkadefabriek	do	10 juni	19.30	
Oss, Cultuurpodium De Groene Engel	ma	21 juni	19.00	La.v. Ten van Zantvoort
	di	22 juni	20.30	La.v. Catherine van Campen
Tilburg, Filmfoyer	wo	9 juni	20.00	La.v. Carine van Vugt

begeleiders wilden een tocht maken in het geborgte en van hun plan ging een soort noodzaak uit. Wat drijft hen om hun wils-

ment aankomt. Dat je erbij bent als de beproeving het zwaarst wordt, dat heeft een enorme indruk gemaakt."

INTERVIEW MET JEAN COUNET

HOE KWAM JE TERECHT BIJ DIT ZIEKENHUIS IN LETLAND?

"Ik heb al eerder een film gemaakt in Letland (Truichka uit 2005, die de VAF Wildcard en de SCAM Audience Award won-red.) en wilde daar graag weer filmen. Het leven is wat rauwer dan in het georganiseerde Nederland. En ik heb het idee dat mensen daar meer genieten van het leven. Mijn oma overleed in een ziekenhuis in Sittard, op de intensive care met de hele familie erbij. Iedereen keek naar de schermjes met spectaculaire cijfertjes, in plaats van naar haar. Vlak daarna liep ik in Letland door een ziekenhuis op uitnodiging van een dokter die ik daar ken. Mensen praten daar met elkaar alsof ze in het ziekenhuis wonen. Een patiënt is daar geen nummer, maar een mens."

heel erg. Ik doe eigenlijk nooit interviews, maar film gewoon. Lang niet alles wat je wilt, lukt ook daadwerkelijk. Ik had een heel mooi verhaal gefilmd van een zigeuneroma met de hele familie. Ik heb haar twee dagen gefilmd, maar daarna is ze gewoon uit het ziekenhuis weggelopen. Ze had er geen zin meer in."

HOE WAS HET OM DAAR TE FILMEN?

"Van tevoren doe je research, maar het is natuurlijk veel korte termijn werk, want mensen komen en gaan. Mijn producent Natalja spreekt de taal en dat scheelde

WAT HEEFT JE ZELF HET MEEST AANGEGREPEN?

"De geboorte en het overlijden. Ongelofelijk dat je daarbij kan zijn. Bij de geboorte was de vader niet aanwezig, dus toen hij later binnenkwam heb ik hem meteen een microfoonje gegeven en hem gefilmd terwijl hij zijn kind voor het eerst zag. Zijn vrouw had hem niets verteld van de film, maar hij merkte er toch niets van. Hij had alleen maar oog voor zijn kind."

